

הקטנות התפתחות היו בהפוך לנזקבה. האותיות העליונות הגדולות היו בדרך ישר לזכר, אב גד, וכן כלם, כמו שראוי שילכו האותיות בדרך ישר אל הזכר. האותיות הקטנות התפתחות היו בהפוך למפרע תוף הנזקבה, תשרק, וכן כלם, כמו שראוי לנזקבה, שהיתה מאחור, קשר התפלין שנקרא אחור.

כמו שנאמר (תהלים קלט) אחור וקדם צרתני. אחור לנזקבה, וקדם לזכר. וזהו שכתוב (שמות לג) וראית את אחרי, זו הנקדה שהיתה מאחור.

ובשמתקשטת הנזקבה, שמקשט אותה המלך העליון, שיתישבו האותיות במקומן פראוי, מכניס אותן לתדריו להתפקן, ומתפקנות האותיות.

וכך אות של נזקבה קוראת לכל אות של הזכר, ומתפקנות כל אות ואות זכר ונזקבה, וכל אות קוראת ואומרת, משכני אחריך נרוצה.

בשהתפקנו להתחבר, בסוד של א"ת ב"ש הם התפקנו, והתישבו פנים בפנים. ונזקבה פשרצה להראות לפניו, היא אומרת, ששרי התקשטה ברצון האם, וכל האותיות התפקנו. ועל זה הביאני המלך חדריו, להתפקן ולהתקשט פראוי.

וכך זה פדי שנגילה ונשמחה ב"ך. עשרים ושתים האותיות הרשומות העליונות. וזהו ב"ך, וזהו הסוד אשר נשבעת להם בך. נזכרה דידך מיין, פיון שנתחבר יחד, באותה השמחה שלנו, נתן חלק לכל אחד ואחד מאותה השמחה שלנו ונרוה אותם, כמו שנאמר יזכר כל מנחתך. מיין - משמחתנו, מצד של אותו היין שמשמח הכל.

לגבי נוקבא. אתון עילאין רברבין, הו באורח מישר לגבי דכר, א"ב ג"ד, וכן פולהו, כמה דאתחזי למיהף אתון באורח מישר לגבי דכורא. אתון זעירין תפאין, הו בהפוכא למפרע גו נוקבא, תשר"ק, וכן פולהו, כמה דאתחזי גבי נוקבא, דהוות מאחורא, קשר דתפלין דאיכרי אחר.

כמה דאת אמר (תהלים קלט ה) אחור וקדם צרתני, אחור, לגבי נוקבא. וקדם, לגבי דכורא. ודא איהו דכתיב, (שמות לג כג) וראית את אחורי, דא נוקבא דהות מאחורא.

וכר אתקשטת נוקבא, דקשיט לה מלפא עילאה, לאתיישבא אתון בדוכתייהו פדקא חזי, אעיל לון לאדרוי לאתפקנא, ואתפקנו אתון.

וכר את דנוקבא, קרי לכל את דדכורא, ואתפקנו כל את ואת דכר ונוקבא. וכל את קרי ואמר, משכני אחריך נרוצה.

כד אתפקנו לאתחברא, ברזא דא"ת ב"ש אתפקנו. ואתישבו אנפין באנפין. ונוקבא פד בעא לאתחזאה לגביה, היא אומרת, דהא אתקשטא ברעו דאימא, וכל אתון אתפקנו. ועל דא הביאני המלך חדריו, לאתפקנא ולאתקשטא פדקא יאות.

וכר דא בגין דנגילה ונשמחה ב"ך. עשרין ותרין אתון רשימין עילאין. ודא איהו ב"ך. (שם לב יג) ורזא דא אשר נשבעת להם בך. נזכרה דודיך מיין, פיון דנתחבר כחדא, בההוא חדוא דילן, גיהב חלקא לכל חד וחד מההוא חדוא דילן, ונרווי לון. כמה דאת אמר, (תהלים כ ד) יזכר כל מנחתך. מיין: מחדוא דילן, מסטרא דההוא יין דחדי פולא.